

LACZÓ LAJOS TANÍTÓ ÚR

Elhalványodott az emléke, egyre kevesebben tudják, hogy ki volt. Csöndes, áldozatos életet élt, mindig az őt befogadó város, Vásárhely javára.

Losoncon született evangélikus családban 1865. április 28-án. Apja Márton, csizmadiamester volt, anyja Roskó Zsuzsanna. Népiskolai tanítói oklevelét a Losonci Állami Tanítóképezdében szerezte 1884. augusztus 3-án. Általános kitűnő eredménnyel végzett, az oklevelén föltüntetett 19 tantárgyból 16-ra kitűnőt, 3-ra jelest kapott. Egy évig Kecskeméten tanított (1884/85), majd 1885 augusztusában választották meg a Márton utcai hatosztályos evangélikus elemi népiskola tanítójává. Szolgálati lakást kapott, itt működött a nyugdíjba meneteleig (1926). Tette szorgosan, amit kellett. Ellátta egyházában a kántori teendőket, hitoktatást végzett. Idővel igazgató-tanítóvá lépett elő. Fiatalabb éveiben belső munkatársként alkalmazta a *Hódmezővásárhely* című lap. Vívott, atletizált, első karnagya volt az iparos dalkörnek. Viszonylag későn nősült (1901. július 4.), neje Barna Flóra (1880–1966) volt, Barna Endre ügyvéd lánya. A 80 hold föld hozományt apródonként el kellett adogatni, mert a megszületett 12 gyermek nevelésére és ellátására a szerény tanítói fizetés nem volt elegendő. Nyolcan érték meg a felnőtt kort, ketten mentek hasonló pályára: Flóra általános iskolai tanárnő (Orosháza), Margit Berettyóújfalun óvónő lett.

Endre fiának a leánya, Laczó Katalin (1942–2000) két egyetemi diplomát szerzett (Szeged, Debrecen), kandidátusként a szegedi főiskola népművelési tanszékét vezette. Pályaképe megtalálható a *Hódmezővásárhely jeles tudósai* című kötetben (2000).

Laczó Lajos „generációkat nevelt föl, s az iskolapadokban ellátta őket annyi hasznos tanáccsal, hogy egy életre futotta belőle bőven. Figyelemmel kísérte sorsukat [...], figyelme volt gyermekeinek gyermekeire és unokáira is kiterjedt” – írta róla halálakor a *Vásárhelyi Újság* (1937. június 6.)

Tanítványaiból baráti kör alakult, össze-összejártak emlékezni azok, akik 50–70 évvel azelőtt a Tanító Úr elébe jártak. A korelnöki tisztt 1975-ben dr. Bakay György főorvost illette meg. (*Csongrád Megyei Hírlap*, 1975. szeptember 12.) Az utolsó találkozóra két évvel később került sor.

A kalendárium 1937. június 4. napját mutatta, amikor Laczó Lajos nekikezdett a leghosszabb álomnak: a Jókai utca 40. számú gyászházából kísérték ki az evangélikus istenkertbe.

Apró Ferenc

A LACZÓ CSALÁD 1934 ÉS 1937 KÖZÖTT

Ülnek: A Laczó-házaspár – Laczó Lajos és felesége Barna Flóra
Állnak: Endre, Flóra, Ida, Lajos, Margit, Ilona, Feri. Hiányzik: László